

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu: **M.S., spol. s r.o.** proti žalovanému: **V.P., o náhradu škody 7 983 648,-- Sk s prísl.**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 44 Cb 52/97, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 2002 č. k. 1 Obo 293/2001-54 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júla 2006 č. k. 1 Obo 336/2005-86, rozhodol

t a k t o :

Dovolania **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 28. júna 2002 č. k. 1 Obo 293/2001-54 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ktorým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca a navrhol ho zrušiť z dôvodu, že mu nebolo priznané vrátenie súdneho poplatku, ktorý zaplatil za návrh.

Dovolací súd listom z 25. februára 2004 (č. l. 66) vec vrátil súdu prvého stupňa s tým, aby tento rozhodol o žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku (§ 11 zák. č. 71/1992 Zb. v znení noviel).

Súd prvého stupňa uznesením z 10. 05. 2005 č. k. 44 Cb 52/97-67 návrh na vrátenie súdneho poplatku vo výške 319 344,-- Sk zamietol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že súd nemôže rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený. Súdy poplatok bol zaplatený 16. 09. 1997

a k späťvzatiu návrhu došlo až 12. 07. 2001, pričom lehota na vrátenie súdneho poplatku uplynula dňa 31. 12. 2000.

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. 07. 2006 č. k. 1 Obo 336/2005-86 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 10. 05. 2005 č. k. 44 Cb 52/97-67.

Proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. 07. 2006 podal dovolanie žalobca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu, lebo v konaní došlo k vadám podľa § 237 písm. b/ O. s. p. a rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Na zdôvodnenie dovolania uviedol:

Podľa zmluvy o predaji vecí, práv a iných majetkových hodnôt zo dňa 21. 05. 2001 pohľadávka, žalovaná žalobcom M., s.r.o., IČO: X., návrhom zo dňa 09. 06. 1997, uplatneným na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 44 Cb 52/97 proti odporcovi – spoločníkovi V.P. o náhradu škody vo výške 7 983 648,-- Sk s príslušenstvom, stala sa veriteľom pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, spoločnosť M.S., spol. s r.o., IČO: X. a podľa § 477 Obch. zák. a § 524 Obč. zák. prešli na ňu aj všetky práva s pohľadávkou spojené. Správca konkurznej podstaty úpadcu M., s.r.o. v konkurze postúpil pohľadávku písomne oznámil súdu podaním zo dňa 05. 06. 2001, dourčeným súdu dňa 08. 06. 2001 (viď. č. l. 13).

Porovnaním výpisov z obchodného registra M., spol. s r.o., IČO: X. a M.S., spol. s r.o. IČO: X., je preukázané, že sa jedná o dva rozličné samostatné právne subjekty!

Pochybenie nachádzame v skutočnostiach:

a/ že súd zámenu účastníka na strane žalobcu neriešil procesným rozhodnutím podľa § 92 ods. 2 O. s. p., ale napriek tomu uvádzal ako žalobcu - M.S., s.r.o. ako účastníka konania v týchto rozhodnutiach:

- uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 44 Cb 52/97-48 zo dňa 26. 07. 2001
- uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 293/2001 zo dňa 28. 06. 2002

- uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 336/2005 zo dňa 27. 07. 2006

b/ V uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 44 Cb 52/97-67 zo dňa 10. 05. 2005 je síce ako žalobca označený – M., s.r.o., pochybenie súdu však spočíva v tom, že súd návrh žalobcu – M., s.r.o., na vrátenie súdneho poplatku zamietol, ale v skutočnosti M., s.r.o., nikdy žiadnym svojim podaním nežiadal vrátenie súdneho poplatku!

Žalobu zobral späť a o vrátenie súdneho poplatku požiadal nadobúdateľ pohľadávky M.S., spol. s r.o., teda iný subjekt, ktorému však súd procesným rozhodnutím postavenie žalobcu nepriznal, hoci pri späťvzati žaloby preukázal svoje právo byť účastníkom konania!

c/ Uznesenie Krajského súdu v Bratislave v právnej veci žalobcu M., s.r.o. c/a V.P., o náhradu škody s prísl. č. k. 44 Cb 52/97-67 zo dňa 10. 05. 2005, bolo odvolacím Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením v právnej veci žalobcu M.S., s.r.o., c/a V.P., o náhradu škody s prísl. č. k. 1 Obo 336/2005 zo dňa 27. júla 2006 potvrdené ako vecne správne a zákonné.

V tomto prípade opätovne došlo k zámene dvoch rozličných právnych subjektov na strane žalobcu v dôsledku pochybenia súdu, a preto nemožno považovať obe tieto uznesenia za vecne správne a zákonné.

d/ Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení vyhlásením konkurzu sa prerušujú súdne konania, týkajúce sa majetku patriaceho do podstaty, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu. Podľa § 111 Občianskeho súdneho poriadku v prípade prerušenia konania neplynú lehoty podľa tohto zákona. Konkurz na majetok žalobcu M., s.r.o., bol vyhlásený dňa 26. 04. 2000, do dnešného dňa nebol skončený, a preto lehoty stále neplynú. S poukázaním na uvedenú skutočnosť, rozhodnutia súdu o nevrátení súdneho poplatku okrem už uvedených nedostatkov, vzhľadom na prerušenie súdneho konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu, v časti lehôt na vrátenie súdneho poplatku, spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Vychádzajúc zo znenia Ústavy SR (Druhá hlava, oddiel siedmy) jednou z úloh štátu je poskytovať subjektom súdnu ochranu uplatnením práva na súde. Za zabezpečenie tohto základného práva štát oprávnene vyžaduje platbu v podobe súdneho poplatku. V danom prípade si štát povinnosť nesplnil a v dôsledku súdnych priťahov a následného prerušenia konania si žalobca nemohol svoje právo uplatniť, pretože k späťvzatiu žaloby došlo pred

prvým pojednávaním. Možno teda konštatovať, že štát si svoju ústavnú povinnosť poskytnutia súdnej ochrany nesplnil a navyiac odmieta vrátiť poplatok, ktorý bol žalobcom M., s.r.o., zaplatený v nádeji, že mu súdna ochrana štátom poskytnutá bude. Výklad Zákona o konkurze a vyrovnaní, Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho zákonníka, v dôsledku ktorého sa majetková ujma žalobcu zvyšuje o sumu 319 244,-- Sk nevráteného súdneho poplatku, z pohľadu žalobcu M., s.r.o., ako aj M.S., s.r.o., vyúčtovaného za nekonanie súdu, považuje žalobca za rozpor s dobrými mravmi a za rozhodnutie spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. Toto stanovisko našlo oporu aj u zákonodarcu, ktorý v zákone č. 621/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku z registra trestov v znení neskorších predpisov podľa bodu 20. zmenil znenie § 13 ods. 3 zákona nasledovne: „O vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním“.

Zhrnutím pochybení uvedených v predchádzajúcom texte ad a/ až d/ možno vyvodiť záver, že ak súd nerozhodol o zámene účastníka na strane žalobcu podľa § 92 ods. 2 O. s. p., potom na strane žalobcu v predmetnej právnej veci stále procesne vystupuje M. spol. s r.o. v konkurze, IČO: X.. Vzhľadom na skutočnosť, že pri speňažovaní majetku úpadcu M., spol. s r.o. v konkurze, bola pohľadávka postúpená na subjekt M.S., spol. s r.o.. a ako je to v predchádzajúcom texte tohto podania dokumentované, na majetok M.S., spol. s r.o., bol vyhlásený konkurz, z ktorého dôvodu ani táto spoločnosť už s pohľadávkou aktívne nedisponuje, pokladáme za správne vrátenie konania vo veci do stavu ku dňu oznámenia správcu konkurznej podstaty M., spol. s r.o. v konkurze Ing. M.K. zo dňa 05. 06. 2001, doručeného súdu dňa 08. 06. 2001, že došlo k zámene veriteľa pohľadávky, teda do stavu, kedy neboli vo veci súdom vydané žiadne právne chybné uznesenia...

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolania boli podané včas účastníkom konania, obe dovolania prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenia odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že obe dovolania smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolanie žalobcu, smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu z 28. 06. 2002 č. k. 1 Obo 283/2001-54, toto uznesenie napadá v časti, ktorou žalobcovi nebolo priznané vrátenie súdneho poplatku za žalobu. Odvolací súd (a ani súd prvého stupňa uznesením z 26. 07. 2001 č. k. 44 Cb 52/97-48) však vo výroku tohto uznesenia o vrátení súdneho poplatku vôbec nerozhodol, a teda dovolanie proti nemu smeruje proti neexistujúcemu výroku. Za tohto stavu prípustnosť tohto dovolania neumožňuje žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku. Navyše ide o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, a preto prípustnosť by prichádzala do úvahy iba podľa ust. § 237 O. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že dané uznesenie odvolacieho súdu v zmysle ust. § 237 O. s. p. nie je postihnuté žiadnou vadou, taxatívne uvedených v tomto ustanovení, a preto dovolanie odmietol.

Prípustnosť dovolania žalobcu smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu z 27. 07. 2006 č. k. 1 Obo 336/2005-86 tiež by mohla byť daná iba z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p., keďže ide o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu. Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 237 písm. b/ O. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. V danom prípade odvolanie zo 04. 07. 2005 (č. l. 71) podal subjekt označený ako M.S., spol. s r.o., so sídlom Š., IČO: X. odvolací súd tento subjekt považoval za účastníka konania, a to za žalobcu a tak ho označil aj v písomnom vyhotovení svojho uznesenia (č. l. 86). Podľa obsahu spisu nič nenasvedčuje tomu, že by táto obchodná spoločnosť už nemala spôsobilosť byť účastníkom konania, a preto dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je daná. Ak dovolateľ v dovolaní uvádza, že jeho IČO je X. a že je v konkurze, pričom seba považuje za žalobcu, táto skutočnosť nič nemení na tom, že v danom prípade nejde o vadu podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p., a to ani v prípade, že by do práv dovolateľa vstúpila spoločnosť V., a to na základe zmluvy z 12. 10. 2006.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. dovolanie odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.

predseda senátu